

Toespraak burgemeester
Gelegenheid: opening tiende bijeenkomst
'In vrijheid verbonden'
Tijd: maandag 25 januari, 15.30 uur
Plaats: Hertz-zaal, TivoliVredenburg, Utrecht

Toespraak

Koninklijke Hoogheid, dames en heren,

Mag ik u allen, en allereerst uiteraard u, Koninklijke Hoogheid, van harte welkom heten in Utrecht en in TivoliVredenburg?

Wij zijn inmiddels ruim negen jaar met enige regelmaat in vrede met elkaar verbonden. Wat betekent dat wij vandaag voor de tiende maal bijeen zijn sinds het begin van deze traditie ter gelegenheid, Koninklijke Hoogheid, van uw zilveren regeringsjubileum.

Die traditie staat ook in het teken van de Unie van Utrecht: een overeenkomst in 1579 gesloten door de zeven noord-nederlandse gewesten. Eén van de pijlers van Nederland als onafhankelijke staat, inclusief een voor die tijd grote mate van geestelijke vrijheid.

Het is natuurlijk heel gemakkelijk om een kritische blik te werpen op de gebeurtenissen in de wereld sinds 2005. En je een beetje moedeloos te voelen omdat die wereld er op het gebied van religieuze tolerantie (of tolerantie in het algemeen) niet echt beter op lijkt geworden.

Soms heeft het er de schijn van dat de slechte gewoonte om hele maatschappelijke groepen tegelijk in een hokje te plaatsen, weer méér ingang vindt.

Ik ben er van overtuigd dat dat voor dit gezelschap alleen maar een teken moet zijn, elkaar nog beter te leren kennen en de contacten nog verder te verdiepen. Precies wat wij ook andere mensen in onze samenleving en daarbuiten zouden toewensen.

Hoe zei één van de leden van ons stadsdichtersgilde, Alexis de Roode, het ook weer in het gedicht over Sint Maarten dat hij speciaal schreef voor onze nieuwjaarsbijeenkomst?

*'Je kunt delen
zonder jezelf weg te geven'.*

Een mooi motto, achteraf gezien, voor de bijeenkomsten 'In vrijheid verbonden' van de afgelopen tien jaar.

Gebaseerd op het bekende feit dat je heel anders gaat voelen, denken en praten over mensen die je persoonlijk kent, dan over abstracte, onpersoonlijke groepen in de samenleving.

En dat zit er bij mensen al jong behoorlijk diep in. Want ook kinderen die best wel van kip houden, maken bezwaar tegen een kip die zij kennen uit hun eigen kippenren. En mensen die immigranten of vluchtelingen persoonlijk kennen, zetten zich méér in om ze te laten blijven. Zeker als hun kinderen bij de hunne op school zitten.

Daarom is en blijft het zo belangrijk om elkaar, ook als vertegenwoordigers van de Nederlandse religieuze en geestelijke stromingen, persoonlijk te kennen. Als je elkaar persoonlijk kent, kun je makkelijker delen zonder bang te hoeven zijn jezelf te verliezen.

Als inwoners van de stad van Sint Maarten voelen we ons, op onze beurt, met deze traditie verbonden en zetten wij haar voort.

Historicus James Kennedy zei, tijdens de allereerste bijeenkomst in de Domkerk in 2005:

*"Laten we er naar streven
om meer te doen
dan alleen 'de boel bij elkaar houden',
maar ook ons steentje bijdragen
aan een wereld
waarin mensen zich mogen ontplooien
en in vrede
met elkaar kunnen samenleven.*

*Laten we daarom proberen
ons te blijven inzetten.
Niet alleen om te zorgen
voor de leden van onze eigen
religieuze gemeenschap -
hoe belangrijk dat ook is -
maar ook om anderen
die door God
rondom ons zijn geplaatst,
te eren en te dienen."*

Gedurende de afgelopen
tien bijeenkomsten
hebben we geprobeerd
prof. Kennedy's wens
tot uitvoering te brengen.
Vanaf vandaag
gaan wij er elke twee jaar
maar met verdubbelde kracht
mee door.

Ik wens u allen, Koninklijke Hoogheid, dames en heren,
een waardige en inhoudsrijke bijeenkomst toe.